

MERKKIPÄIVIÄ

Kalevi Kokko 60 vuotias

Juhannusaaton oli kokonpolttokielto Suomessa. Silti Ulvilan Kokko roihusi. Se ei ollut ihme, sillä tämä Kokko oli kytynyt jo vuodesta 1929 lähtien. Merkkipäivää vietti maanviljelijä Kalevi K o k k o , sukujuuriltaan Uukuniemi-Jaakkimalaisia.

Kalevi ja kyykkäsaava Kiinan muurilla.

Maanviljelijänä Kalevi tietää: Mitä kylvää, sitä myös niittää. Kun Kalevi on tuon kylvöpuolen hyvin hoitanut, niin niitettävät kävelivät juhlapäivänä kotiin. Oli tuttavita, ystäviä ja sukulaisia. Lahjojakin toivat niin paljon, ettei selkä kestänyt niiden kantamista, se niksahiti, sivut raippai.

Me kyykkäpelin alkajat haluamme Kalevia näin jälkikäteen onnitella ja kiittää pitkäaikaisesta työstä kyykkäpelin hyväksi. Sinä ymmärsit pelin merkityksen seurojen toimintamuotona ja ryhdyit sen levittäjäksi.

Pidimme 1970-luvun alussa kyykkätuomarikurssit Tampereen piirissä. Osanottajia oli niukasti, joten huolestuimme. Onko kyykkäinnostus jo loppunut?

Näin ei ollut asia. Saimme Sinulta puhelinsoiton, jossa ilmoitit meille: "Porissa ovat KL:n kesäjuhlat. Siellä myös ratkotaan kyykän Suomen mestaruudet. Tulkaa pitämään meilte tuomarikurssit!"

Me läksimme kurssien pitoon. Otimme niukanlaisesti sääntö- ja tuomarikortteja. Ne eivät riittäneet. Kurssilaisia oli ennätysmäärä, peräti 38. Melkein kaikki olivat hiitolalaisia. Sinun kylvösi oli jälleen onnistunut.

Kun kurssien loputtua kiertelimme peltosi reunoja, niin sanoit: "Tuossa pellon pientareella on meidän nuorien, nappuloitten kyykkäkenttä." Nuo nappulat ovat vuosien varrella tuoneet Sinulle paljon iloa. Jo 1981 oli toinen suupielesi hymyssä, kun nappulat toivat UKK:n hopeapokaalin Ulvilaan. Täyteen nauruun leukapielesi levisivät vasta 1985 Mikkelissä. Silloin nappulat voittivat Suomen mestaruuden. Johtamasi Satakunnan piiri on monena vuotena saanut eniten kyykkäväkeä piirin mestaruuskilpailuihin. Useimmiten 8-joukkuetta ottelee mestaruudesta, joten teillä ei kumartamalla pääse mitalille, niinkuin nyt jo eräissä piireissä tapahtuu, kun vain 2 tai 3 joukkuetta ottaa osaa.

Yliä on meidän kiitettävä Sinua kyykän hyväksi tekemästä mainostyöstä. Olit mukana avaamassa suhteita Petroskoihin. Matkustit Kiinan muurille kyykkäsaavat laukussasi. Pelasit siellä kyykkää. Taisit ärsyttää kiinalaiset niin, että ovat nyt jo melko sotaisia? Kun Hiitolaan ei myönnetä viisumia, niin Te matkustitte Norjan rannikolle Lofotein saarille ja pelasitte siellä Hiitolan mestaruuksista.

Toivomuksesi olisi päästä kotiseudulle Karjalaan. Siihen toivomukseen mekin yhdyimme. Kyykkärahasi on valmis maksamaan puolet matkakustannuksista. Me asetamme vain yhden ehdon. Me emme maksa menoa, vaan paluun Hiitolasta Ulvilaan. Tämän ehdon teemme siksi, että Suomen kyykkäurheilua tarvitsee vielä Sinun panostasi, siksi haluamme pelata varman päälle.

KP.

Nestor Norppa 60-vuotias

60 vuotta täytti lehtori Nestor N o r p p a 17.7.89. Hän on syntynyt Suojärvellä. Opiskellut Jyväskylän yliopistossa ja toiminut opettajana ympäri Suomea, pisimmän ajan kuitenkin Nurmeksessa. Nestor kuuluu niihin ahertajiin, joka tekee työtä myös kokouksien välillä. Yhdessä Valde Konosen ja Paavo Harakan kanssa he ovat saaneet pysyvää aikaan, esimerkiksi Bombakeskuksen.

Aikaa on myös riittänyt yhteiskunnallisten asiain hoitoon. Yli 30 vuotta hän on ollut mukana Nurmeksien kaupungin johtopaikoilla, luottamusmiehenä. Vuodesta 1963 lähtien on kantanut vastuuta Ortodoksisen kirkkokunnan eri komiteoissa. Myös isänmaalliset asiat ovat kuuluneet hoidettavien joukkoon. Sotilasarvoltaan majurina on hänen asiantuntemustaan tarvittu monissa upseerijärjestöissä.

Karjalaisuus ja karjalaistoiminta ei koskaan ole unohtunut. Hän on kuulunut vuodesta 1982 lähtien Karjalan Liiton hallitukseen. Suojärven pitäjäseuran puheenjohtajuus tuli hoidettavaksi 1987.

Ahkeraa uurastajaa on myös monella tavalla muistettu, joten hänen ei tarvitse sanoa, niinkuin sanoi kaitjärveläinen renkipoika, joka himoitsi Yrjön ristiä, mutta ei saanut. Siksi hän lausui: "Dai mie Johorskoin ristan polutsin, vai anettu ei!" Nestor on monta ristaa polutsinna ja myös ne on hänelle annettu kuten: Pyhän Karitsan Ritarikunnan I lk:n mitali 1968, ritarimerkki 1971. KSS:n ansiomerkki 1979, KL:n kultainen am. 1980, Suomen res.ups.l:n kultainen am. 1980, sotilasansiomitali 1986, Keskuskauppakamarin pronssinen am. 1979 ja Sall:n hop. am. 1985.

Kun voimia on Sinulla jäljellä, aikaakin eläkevuodet lisäävät, niin jatka työtäsi; ahertajaa aina tarvitaan.

KP.

Nestor Norppa (oik.) ja Valde Kononen, voimakaksikko.

Jaakko Paavela 50-vuotias

50 vuotta täytti, MTV:n varatoimitusjohtaja, varatuomari Jaakko Paavela 17.6.89 Helsingissä. Hän järjesti avoimien ovien vastaanoton Karjalatalossa.

Jaakko Paavela.

Jaakko ehti syntyä Suojärvellä talonpoikaisperheeseen, jossa on aina kannettu vastuuta yhteisten asiain hoidosta. Isoisä oli puuhaamassa Leppäniemeen omaa kirkkoa. Se ostettiin Kannakselta ja pystytettiin Paavelan maalle. Äiti oli kylän ensimmäisiä lottia ja isä puolestaan johti kylän sk-osaston kukoistukseen.

Onpa Jaakollekin riittänyt yhteiskunnallista vastuuta. Hän toimii Karjalan Liiton hallituksessa, johtaa Suomen Latua, kuuluu Pohjois-Karjalan valtuuskunnan hallitukseen ja on Bombakiinteistöjen hallituksen puheenjohtaja.

Ei ne Jaakon ensimmäiset työt olleet herrana oloa. Kun isä Aleksanteri vuoden 1950 lopussa muutti Helsingistä Nurmekseen, niin suojärveläisille tuli hätä saada perustajajäsenen tilalle uusi rahastonhoitaja. "Elgiä hädähized olgua. Voijah miun brihatszut jengajielod hoidua", sanoi Aleksanteri ja niin myös hoidettiin. Ensin toimi rahastonhoitajana Paul, mutta pian hänet vietiin suurempiin virkoihin, joten opiskeluaikana Jaakko sai akkaliston suosion ja valittiin seuran rahastonhoitajaksi.

Työrintamalla Jaakko on edennyt vauhdilla. Alle 30-vuotiaana oli Suomen matkailupäällikkö. Jo 32-vuotiaana hänet valittiin MTV:n varatoimitusjohtajaksi. Eikä hänelle uskotut tehtävät liian helppoja hoidettavia olleet. Usein annettiin pahasti sotketut vyyhdet selvitettäväksi ja umpisolmut avattavaksi.

Karjalan Sivistysseuran puolesta kävivät Boris Karppela ja Kosti Pamilo Jaakkoa — karjalais-ortodoksisen ladun hiihtäjää — onnittelemassa. Tulijaisiksi vietiin 1907 painettu suomenkielinen aapinen, jossa ovat myös venäjänkieliset aakokset. Niitä Jaakko tarvitsee, kun on jo tehnyt 40 Moskovan matkaa ja lisää on vielä tiedossa.

KP.

Karjalainen teatterinjohtaja Paavo Liskä täytti 50 vuotta 4.7.89 Helsingissä (Ypäjä). Hän on syntynyt Vuoksella.

Liskä toimi Turun kaupunginteatterin näyttelijä-dramaturgina 63—68, Kuopion yhteisteatterin ohjaajana näyttelijänä 68—72, Oulun kaup.teatterin johtajana 72—75, Helsingin kaup.teatterin johtajana 75—82, Karjalaisen Näyttämön johtajana 82—86 sekä on ollut Nurmijärven Kivi-juhlien ohjaajana v:sta 1978.

Vuonna 1987 Liskä alkoi suunnitella kesäteatteria Nurmeksen Bombaan. Siellä hän ohjasi 79—82 Kanteletar-laulu-näytelmän, 83—84 oli vuorossa Maaton kansa ja 85—87

Kalevala-draama. Tänä kesänä esitetään Bomballa hänen ohjaamana Raivaaja-eepos. Evakkovuoden kunniaksi hän on ideoinut Raivaaja-oopperan, joka esitetään Helsingissä elosyyskuun vaihteessa (teksti Anu Kaipainen, musiikki Seppo Paakkunainen, ohjaus Paavo Liskä). Molemmat näytelmät tuottaa Kalevan Näyttämö ry.

Liskä on ollut vierailevana ohjaajana monissa teattereissa. Kalevalan hän vei Tallinnaan -80 ja Kantelettaren Petroskoihin -82. Hänen ohjaustöistään Karjalaisella Näyttämöllä mainittakoon mm. Lauri Leskisen Uudesta luotava maa (-82), Kyllikki Mäntylän Huominen päivä (-83), Kalevalan tarinat (-85) ja Kannaksen laulu (-86).

Liskä on ollut mukana myös filmaustyössä. Hän ideoi Lönnrotista kertovan tv-elokuvan Elias vaeltaja. Tuntemattoman sotilaan tuoreessa versiossa hänellä oli verraton Rokan rooli. Nyt hän on mukana Rauni Mollbergin tulevassa elokuvassa Ystävät, toverit, jota filmataan Lapissa.

Merkkipäivänään Liskä joutui lukuisten onnittelujen ja huomionosoitusten kohteeksi. Varsinaisen juhlavastaanoton hän piti kesäaunollaan Ypäjällä, mutta juhlia jatkettiin vielä Bomban kesäteatterissa ja Nurmeksessa.

Paavo Liskä tervehti vieraitaan Irja-Leena rouvansa kanssa Ypäjän kesäkotinsa edustalla.

Onnittelijoiden runsaudesta mainittakoon Suomen Nuorisliitto, nuorisoseurajärjestöt, Nurmijärven kunta, Ypäjän kunta, Mainos-TV, Karjalan säätiö, Karjalan Liitto, Vuokselan pitäjaseura, Seiskari-seura, Karjala-lehti, Karjalainen Näyttämö, Kalevan Näyttämö jne.

Sähkeellä merkkipäiväänsä viettävää taiteilijaa onnittelivat mm. presidentti ja rouva Mauno Koivisto, ministerit Pertti Salolainen ja Matti Puhakka, Suomen Keskustan pj Paavo Väyrynen ja puoluesihteeri Seppo Kääriäinen, maaherrat Kalevi Kivistö ja Kauko Hjerpppe puolisoineen, opetusministeriö, Kalevalaseura, Helsingin juhlatiimat, Kuhmon kamarimusiikki, Suomen kunnallisliitto, Suomen näyttelijäliitto, Suomen harrastajateatteriliitto, Suomalaisuuden liitto, MTK, Ruotsin karjalaiset, Kaakon karjalaiset, Karjalainen nuorisoliitto, useat maamme teatterit jne.

5.7. juhlat jatkuivat Bomballa. Raivaaja-eeoksen täydessä katsomossa istuivat mm. Suomen kaikki maaherrat. Näyttämön päätyttyä Kymen läänin maaherra Matti Jaatinen puhui Maaherrojen yhdistyksen puolesta. 6.7. Nurmeksen kaupunki, Loma-Nurmes, Bomban juhlatiimat ja Bomban kiinteistöt Oy tarjosivat Irja ja Paavo Liskille lounaan. Tilaisuudessa puhuivat kaupunginjoht. Vainionpää ja toimistujohtaja Paavela.

AILI TUHKANEN

75 vuotta täytti Boris K o t k a n s a l o 24.7. Kemissä. Hän on syntynyt Kiestingin pitäjän Kokkosalmen kylässä. Perhe tuli helmikuussa Suomeen ja asettui asumaan Ouluun.

Kansakoulun Boris kävi Maikkulassa vv. 1923—28, ryhtyi sitten opiskelemaan ja kävi kauppakoulun 1920-luvun lopussa. Oulusta tie vei Kemiin ja 1934 Petsamoon asti. Loppusyksystä 1939 siviilit määrättiin poistumaan alueelta ja Boris palasi Kemiin.

Sotavuosina hän oppi saksan kielen ja kun Lapin sodan aikana tarvittiin tulkkia saksalaisia vankeja hoitelemaan, Boris oli sopiva mies tähän tehtävään.

Kemin vuosinaan 1930-luvulla Boris oli mukana Laitakarin Karjala-Kerhossa ja kunnostautui urheilussa, etenkin kyykänlyönnissä: tilillä on monien mainioiden tulosten lisäksi SM-pronssia.

Sotien jälkeen Boris toimi Kemissä evakkokarjalaisten yhdistyksen sihteerinä ja Tornionjoella lohenkalastajana; viime mainitusta hänellä oli jo kokemusta Muhoksen Laitasaaresta nuoruusvuosilta.

Boriksen harrastuksena ovat vieraat kielet. Tätä nykyä hän opiskelee espanjaa, sillä aikeissa on parin vuoden kuluttua matkustaa Barcelonaan olympiakisoja seuraamaan. Syksyiseen matkaohjelmaan on kuulunut jo monena vuonna Moskovan Izvestija-turnaus.

SV.

50 vuotta täytti kyykkäveli Tauno L e h t i n e n 23.6.89 Helsingissä. Hän on A-sarjan pelaaja ja edustaa Helsingin suojärveläisten seuraa.

Kevään ylioppilaita: Eija Helena L a h t i, Oulu. Eija on isänsä Urpon puolelta vienankarjalaista alkupeuraa. Hänen isovanhempansa Maria Lahti, o.s. Lettijeffer, on Vuokkiniemen Venehjärvestä ja Tapani Lahti Uhtuan Röhöstä.

□LAHDEN ORTODOKSINEN seurakunta on valinnut toiseksi papikseen Markku Aromaan. Hänen edeltäjänään Jussi Parviainen muuttaa Valamon luostariin.

Onnenmäki säätiön apurahat

Onnenmäki Säätiö r.s. on jakanut apurahat seuraaville karjalaisille, Helsingin Kauppakorkeakoulussa ja Helsingin Yliopistossa opiskeleville henkilöille: Anu Hassinen, Sari Kotilainen, Jussi Lares, Pia Niemi, Jaakko Sivonen.

* * *

OULUN LIIKE-ELÄMÄN edustajat luovuttivat piispansauvan Metropolia Leolle.

Karjalan Heimon seuraava numero ilmestyy lokakuun lopussa. Siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa 24.9. mennessä. Valokuvat ehtivät hieman myöhemminkin. Muistakaa merkkipäiväutiset!

Lehden toimittajan tavoittaa puhelimitse iltaisin klo 16 jälkeen.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Senja Mustonen.

Eugenia Senja M u s t o n e n kuoli 25.6.89 Rovaniemellä. Hän oli syntynyt 24.12.1906 Suojärven Varpakylässä pastori Simeon ja matrona Musowskij'n seitsemänlapsisen perheen toiseksi vanhampana.

Perhe sai siirron Itä-Karjalaan, jossa isä Simeon toimi papina 8 vuoden ajan. Senja-tytär jatkoi koulunkäyntiään Arkangelin Kemissä, mutta sodan seurauksesta jouduttiin pakenemaan rajan tuntumassa sijaitsevaan Kuusamoon. Tähän saapui suurin osa Pistojärven seurakuntalaisia pakolaisina. Senja auttoi isäänsä kirkollisissa tehtävissä laulaen ja luki. Kuusamon seurakunnan tultua lakkautetuksi isä Simeon sai siirron Soanlahden seurakuntaan, mutta kuoli myöhemmin tyttärensä luona Kuusamossa. Senja solmi avioliiton Nikolai Mikko Mustosen kanssa, joka oli myös entisiä Pistojärven seurakuntalaisia. Evakkoon oli jälleen lähdettävä, nyt neljän lapsen kanssa. Monien vaiheiden jälkeen pysyväksi asuinpaikaksi tuli Rovaniemi v. 1946.

Lapin seurakunnan toiminnoissa Senja-mamma oli mukana seurakunnan perustamisesta lähtien. Kirkkolaulu oli aina hänen sydäntään lähellä ja Jumalaa hän ylisti laulaen aina viime päiviinsä saakka. Aito karjalainen iloisuus ja elämänmyönteisyys säteilivät hänen kasvoiltaan monasti kynneltäkin läpi.

Rakas emäne, buabo ja kasvattaja on keskuudestamme poistunut, työ on päättynyt, mutta jäljelle ovat jääneet hyvät elämänohjeet ja kauniit muistot.

Eugenia-mamman ruumiinsiunauksen ja muistoliturgian toimittivat isä Martti Päivinen ja isä Henrik Holländer sekä tyttärenpoika diakoni Jarmo Lehto Rovaniemen ortodoksisessa kirkossa kirkkokuoron avustamana.

Anna, Herra, ikuinen rauha autuaalliseen kuolonuneen nukkuneelle palvelijallesi ja suo hänelle iankaikkinen muisto.

A.K.

Äidin muistolle

"Miksis sie heittelit miun ehtoinen emmoin aniarmottomaks miksis sie jättelit miu mairehoinen maallen tuojaisein, miksis sie heittelit kaunehoisen kannettuisis?.."

Kaipasimme Sinua yhteisiin rientoihimme, et jaksanut tulla enää. Muistelimme sinua rukouksissamme, kyselivät voitit tsi toinen toiseltaan. Vain lähimpäsi olivat lähelläsi, ystäviä et jaksanut. Sairastit vähän elämäsi pituuteen nähden, murheellista, että jouduit kestäämään kipuja, joita vähätelät. Jaksoit iloita ja kiittää, että pidettiin huolta.

Mikä sinua kantoi sairautesi aikana? Esirukoukset. Pöydällä oli rukous- ja hartauskirja, lauloit, koko olemuksesi kaipasi jokailtaista hiljentymistä.

Monet muistot tulvivat keskusteluissamme, monet ystävät ja tapahtumat, monet raskaat menetykset kuin ilonajtkin — kaikki tarpeellisia. Aamuisin odotit jo iltaa lastesi tulla, yön hetkinä rukoilit.

Elit kirkkovoosien rikkautta ja värikkyttä, voimiesi mukaan, iloitsit Pyhistä Lahjoista. Virkeimpinä päivinäsi, ennen juhannusta, tuli toivorikkaus... Kun lähestyi aika antaa pois katoavaisuus, olit valmis siirtymään Elämään.

*Kepeät mullat haudallesi Mamma!
Tyttäresi Airi*

Tero P o h j o l a kuoli 17.7.89 Salossa. Hän oli syntynyt 15.5.1915 Vianan Kiestingissä.

Rouva Jenny S a l o , o.s. Juurikainen, kuoli 8.7.89 Hel-singissä. Hän oli syntynyt 1.1.1918 Vuokkiniemellä.

Kauppaneuvos Reino O l k k u kuoli 23.6.89 Kuusankoskella. Hän oli syntynyt 1.5.1906 Viipurissa.

Kauppaneuvos Olkku oli sataprocenttinen viipurilainen. Monella tavaran toimittajalla jäi suu auki, kun Reino antoi tilauksen sanoen: "Puolet tavaroista toimitatte tänne Kouvo-laan, mutta toisen puolen lähetätte Viipuriin, sillä pian saame Viipurin takaisin."

Martta Severiina K o s k e l a , os. Karjalainen, kuoli Pudasjärvellä 3.7.89. Hän oli syntynyt Paanajärvellä 3.3.1907.

Sanni H a t t u n e n , o.s. Koivunen, kuoli 3.5.89 Kajaanissa. Hän oli syntynyt 16.4.1901 Suojärvellä, mistä evakkotie toi sotavankeuden jälkeen Pohjanmaan kautta Kainuuseen.

Hän jäi leskeksi jo nuorena, mutta kasvatti vaikeuksien keskellä uupumatta ja nurkumatta suuren lapsijoukon, kuten isä Pentti muistopuheessaan mainitsi.

Sanni asui poismenoonsa saakka Vuolijoen Otamäessä kahden poikansa kanssa. Pojat huolehtivat äidistään hyvin, samoin muut lapset, bunukat ja miniät.

Sanni haudattiin Kajaanin ort. hautausmaalle 19.5.

Kirjailija, professori Olof E n c k e l l i kuoli 11.6.89 Kainuissa. Hän oli syntynyt 12.3.1900 Kurkijoella.

Enckell, joka kirjoitti tuotantonsa ruotsin kielellä, oli laajasti perehtynyt Karjalan historiaan. Ehkä tunnetuin ja mielenkiintoisin hänen teoksistaan on vuonna 1939 suomennettu Rajan vartio, joka on omistettu Salmin ja Joensuun rajavartioston rajasotamiehille. Teos kertoo tekijän pitkästä jalkapattikkamatkasta rajan pinnassa, kylistä, rajamiehistä ja rajan rahvaasta.

Enckellin muista teoksista mainittakoon Talonpoika ja soturi sekä viesti erämaasta. Vuonna 1949 hän julkaisi väitöskirjan Edith Södergranin taiteesta.

Petroskoin Suomalaisen Draamateatterin johtaja Kuuno S e v a n d e r kuoli Petroskoissa 24.6.89. Hän oli syntynyt Oulussa 16.2.1898. Neuvosto-karjalaan hän meni Yhdysvaltain ja Kanadan kautta 1930-luvulla.

Juho Törhönen kuollut

Kauppaneuvos, ekonomi Juho T ö r h ö n e n kuoli 20.7.89 Nurmeksessa. Hän syntyi 16.2.1906 Aunuksen-Karjalassa, Repolassa, ja jatkoi vartuttuaan isänsä kauppiasperinteitä kohoten merkittävään asemaan Pohjois-Karjalan talouselämässä.

Repolassa Törhönen kävi venäläisen kansakoulun ja jatkoi pakolaisena opintoja Suomessa; ylioppilaaksi hän kirjoitti Nurmeksen yhteiskoulusta 1926 ja valmistui kauppa- ja kauppakorkeakoulusta ekonomiksi 1928. Lukuisilla ulkomaisilla opintomatkailaan (Pohjoismaat, Saksa, Hollanti, Puola, Unkari ja Baltia) hän laajensi tietopiiriään ja kokemustaan.

Nuorella miehellä oli jo tiedossa työpaikka Saksassa, mutta kohtalo ohjasi hänet Pielisen rannalle, missä Nurmeksen Kauppa Oy tarvitsi pätevän tilimiehen konttoripäällikön vakanssia hoitamaan. Apulaisjohtajaksi hän kohosi 1944 ja toimitusjohtajaksi 1951. Viimemainittuna vuonna hänestä tuli (Paavo Maurasen kuoltua) myös Nurmeksen Rauta Oy:n toimitusjohtaja.

Juho Törhönen.

Juho Törhösen taitoa ja kokemusta tarvittiin niin Nurmeksen kuin koko maakunnankin asioiden hoidossa. Niinpä hän toimi pitkään Nurmeksen kaupunginvaltuuston jäsenenä (v:sta 1948), puheenjohtajana 1954—65, kirkkovaltuuston puheenjohtajana, Nurmeksen Säästöpankin hallituksen jäsenenä ja puheenjohtajana, Nurmeksen Sähkö Oy:n johtokunnassa sekä Tukon hallintoneuvostossa v:sta 1952.

Kauppaneuvoksen arvon hän sai 1969. Kunniamerkit: VR 4mk, SVR R I, Vm 1 ja 2, SKL kult.amr, KKK kult.amr. ja Myyntimiesten kult.amr.

Hänen harrastuksiinsa kuuluivat metsästys ja kalastus, postimerkkeily sekä aiemmin mm. kuorolaulu YL:n riveissä.

Kauppaneuvos Törhönen oli seuramme ystävä ja sen toiminnan kannattaja. Heimolehteä hän seurasi tarkoin ja kun vuonna 1973 julkaisimme A.R. Niemen vuosisadan alussa Karjalan matkoillaan ottamia tunnistamattomia valokuvia, Juho Törhönen löysi niistä mm. syntymäkotinsa. Vuonna 1976 hän edusti seuraamme Kiinteistö Oy Bomban perustamistilaisuudessa ja välitti perille heimoviestimme. Kun seuramme vuosikokous ja juhla vuonna 1979 pidettiin Nurmeksessa, hän oli mukana auttamassa tilaisuuksien järjestelyissä. — Muistamme kiitoksin tarmokasta ystäväämme.

Eläkeläinen Niilo K o n o n e n kuoli 13.07.89 lyhyen, mutta ankan sairauden murtamana Malmin sairaalassa Helsingissä. Hän oli syntynyt Suojärven Turhanvaarassa 20.2.1916.

Niilo kuului siihen ikäluokkaan, jonka parhaat vuodet kuuluivat armeijan leivissä. Ensimmäinen oli asevelvollisuus, heti perään talvisota ja sieltä selvitettyä jatkosota. Eikä tiloilleen asettuminen liian helppoa ollut.

Niilon evakkotaival kulki reittiä: Härmä, Sukeva, muutto Suojärvelle ja takaisin, Kivijärvi, Pihtipudas ja Lieksa. Lieksassa Niilo sai maatilan, mutta suuren perheen sijoittaminen työelämään ei siellä onnistunut. Vuonna 1957 perhe muutti

Niilo Kononen ja junioripalkintoja saaneet bunukat 1976.

Helsinkiin. Tapaninkylään rakennettiin omakotitalo. Vanhemmat lapset pääsivät työelämään ja nuoremmille aukenivat opintomahdollisuudet. Niilo itse sai pitkäaikaisen työpaikan, aina eläkevuosiin saakka, TVL:n palveluksessa.

Karjalaisuus oli Niilon tunnusmerkki. Vanhoista perinteistä ja omasta kielestään hän ei luopunut. Niitä hän varjeli ja muillekin neuvoja antoi. Niilo kuuluu niihin harvoihin karjalaisiin, joita lapset, lastenlapset ja vävyt ovat karjalaistyöhön seuranneet. Helsingin Suojärveläisten seuran toiminnassa ei ole ainuttakaan jaostoa, missä Niilon jälkeläisiä ei ole mukana.

Kyykkäpeli kuului Niilon ja koko hänen sukunsa harrastuksiin. Heillä ei ollut koskaan ongelmaa saada vahva joukkue pelikentälle. Enemmän tuotti ongelmaa hajoittaa suku niin moneen joukkueeseen, että muillakin olisi mahdollisuus saada nimensä Seurasaaren kunniasauvaan.

Ensimmäisen joukkuepelin Suomen mestaruuden Niilo sai jo 1964 Lappeenrannassa, ja viimeisen henkilökohtaisen ikämiesmestaruuden 1985 Imatralla. Komea on se palkintomäärä, joka täyttää Niilon kodin Tapanilassa.

Näin päättyi suojärveläisen tervaskannon elämän taival. Niilo viehkoitti oman tiensä ja kulki sitä pää pystyssä. Hänen menoaan eivät tuulet ja tuiskut häirinneet. Hän ei vastoinkäymisistä lannistunut eikä kieroilua suvainnut.

Karjalan Sivistysseura on monesta Niilolle kiitokset velkaa. Aina hän oli mukana auttamassa ja ammattimiehenä suoritti monet remontit seuramme huoneistossa.

KP.

Juukalainen Reino P u o s k a r i oli pitäjänsä edustajana ystävyyskuntamatkalla Ruotsin Morassa. Siellä juukalaiset halusivat näyttää, kuinka kyykkää pelataan. Reino oli näytöksessä mukana, kun sauva kirposi hänen kädestään, sydän petti, mitään ei voitu tehdä, pelit oli pelattu.

Reino kuului maamme parhaimpien pelaajien joukkoon. Monipuolisen yhteiskunnallisen kokemuksen omaavana hän joti myös pitäjäänsä kyykkäseuraa (Juuan Kyykkä). Seura on kehittynyt hyvin nopeasti. Tänä vuonna Joensuun SM-kilpailuissa Reino oli vielä mukana nostamassa seuraansa Suomen eliittiin, ns. A-sarjaan.

KP.

Kauppias Heikki N e k k u l a kuoli 5.7.1987 vaikka tieto hänen siirtymisestäään tuonilmaisiiin ei saapunut seuramme tietoon.

Heikki syntyi 12.9.1909, Aunuksen läänin, Nekkulan pitäjän Mägrin kylässä kauppiaan perheeseen. Kauppoja oli suvulla useita eri paikkakunnilla kuten Aunuksenlinnassa, Kuitisissa, Leuskoilassa ja Mägrillä.

Kauppamiehen ammatti ei ollut suosituksena Stalinin listalle, joten suku sai lähteä karkoitettuna kiertämään. Tutuksi tulivat Muurmannin, Siperian ja Petroskoin keskitysleirit.

Petroskoista vuonna 1933 perhe pääsi pakenemaan Suomeen. Täällä alkoi Heikki kirvesmiehenä kiertää työn haussa. Hän ahersi Salmassa, Valamossa, Suistamolla ja Suojärvellä, missä Heikki urakoi mm. Boris Karppelan isälle liike-talon.

Talvisota kului Kuismasen kaukopartiossa ja jatkosota Kuusisaaren heimopataljoonassa.

Sotien jälkeen Nekkulat asettuivat Jyväskylään. Kenkäala tuli Heikin ammatiksi. Hän toimi mestarina, verstaan pitäjänä, ja myös kauppiana. Perusti poikiensa kanssa Ky Veljekset Nekkulan, joka toimii edelleenkin.

50-vuotishaastattelussa Heikki kertoi, kuinka kaularisti pelasti hänen henkensä. Heikki sairastui Siperian leirillä lavantautiin. Oli hyvin heikkona, eikä hoitoa saanut. Viimein hänen karkoituskaverinsa, ammatiltaan pappi, huomasi ristin. Pappi kääntyi leirin lääkärin puoleen, selosti asian ja sai lääkärin Heikkiä hoitamaan. Näin risti vei hätäsanoman oikeiden ihmisten tietoon ja apua saatiin.

Oikeita ihmisiä Heikki tarvitsi sotienkin jälkeen. Hän oli luovutettavien listalla. Pelastajana oli nyt Boris Karppela.

Tästä Heikki oli aina kiitollinen. Hän työskenteli seuramme hyväksi koko elämänsä ajan. Hoiti kauppaneuvos Aleksii Mitron muistotilaisuudet aina vuodesta 1956 lähtien.

Kevyet mullat hyvän heimolaisemme hautakummulle.

Heikki Nekkulan viimeisen leposijan äärellä sukulaiset ja rovasti Heikki Makkonen.